

недоумъние; при ниското състояние на тогавашното земедѣлие, при бѣдността на селянитѣ — собственици, при отсѫтствието на всякаква селска промишленностъ, селянитѣ пролетари рѣдко сѫ можали да ся присъединятъ къмъ нѣкакво производително занятие; разумява ся свободата на трудътъ не може на вѣчни времена да остане мъртавъ капиталъ, но сѫщо тѣй не може въ едно мъгновение да отстрани онъзи дѣлбока бѣдность, които обикновенно тѣгнѣтъ на роби, скоро пустнати на воля.

Селянитѣ — пролѣтари били приятели на нова обществено движение, което унищожило налогътъ за господаретъ, но по простотата си, тѣ си въобразявали, че настоящето движение е още напрѣдъ; тѣ видѣли, че тѣхните съсѣди, селяни — собственици, извлекли изъ движението такива печалби, които нимъ, на селянитѣ — пролетари останали недостѣпни; тогава тѣ, пакъ по простотата си, захванали да си въобразяватъ, че трѣбва и тѣ нѣкога да ся въсползватъ отъ тѣзи пъчелби, и че при това ползуване трѣбва да ся присъедини неизбѣжното нататъшно развитие на революцията. Всѣки просвѣтенъ либералъ би можалъ да побѣди тѣзи глупави селяни съ безчислено множество аргументи земени изъ всичкитѣ области на право-то, историята, нравственната философия и политическата економия. Той би можалъ да имъ каже въ единъ общъ резултатъ: глупави ми приятели! Какъ не разбираятъ това? Тѣ сѫ собственици, а виѣ — не стѣ собственици. Виѣ нѣматъ съвсѣмъ нищо, и за това виѣ никакъ